

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

II-4 У.27433/10

Дана: 28.12.2011. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Николе Динића, председника већа, Драгана Јовановића и Десе Симић, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., Улица ... број ..., ради поништаја одлуке туженог Школског одбора Основне школе „Војислав Илић Млађи“ из Хума, број 01-286 од 21.09.2010. године, у правној ствари избора директора школе, након усмене и јавне расправе одржане 27.12.2011. године, уз учешће Б.Б. из ..., ... број ..., заинтересованог лица, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.12.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореном одлуком туженог Школског одбора Основне школе „Војислав Илић Млађи“ из Хума, број 01-286 од 21.09.2010. године, утврђено је да је за директора те Школе изабран је кандидат Б.Б. и да се одлука о њеном избору број 01-200 од 29.06.2010. године сматра донетом дана 25.08.2010. године (став 1.), да изабрани кандидат ступа на дужност дана 09.10.2010. године,

те да је обавезна да положи испит за директора у складу са прописима из области образовања, а уколико не положи испит у законском року престаје јој функција директора школе истеком рока за полагање испита (став 2.) и да је ова одлука коначна у управном поступку (став 3.)

Тужбом поднетом Управном суду дана 01.10.2010. године, тужиља оспорава законитост решења туженог, наводећи да је уз своју пријаву на оглас за директора школе приложила сву тражену документацију, да као просветни радник са стажом од 24 године има више искуства и знања за обављање послова директора школе од изабране Б.Б., која има веома мало искуства са радом у школи, да су гласање и пребројавање гласова свих запослених на седници већа од 29.06.2010. године били нерегуларни, као и да резултати гласања нису објављени на адекватан начин. Због наведеног предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да остаје у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице Б.Б., до одржавања јавне расправе, није дала одговор на тужбу.

Управни суд је, у присуству тужиље, председника Школског одбора, заинтересованог лица, као и и В.В., пуномоћника туженог, одржао усмену, јавну расправу у смислу одредбе члана 34. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09).

На одржаној расправи тужиља је изјавила да остаје у свему при наводима у тужби и посебно истакла да је, по њеном мишљењу, изјашњавање о кандидатима на наставничком већу било нерегуларно, јер су листићи припремани у току седнице, а гласање није било тајно. Указала је да ни гласање на седници школског одбора није било тајно, као и да његови чланови нису

чланови колектива, те да с тога нису у довољној мери познавали рад и радне квалитете оба кандидата. Предложила је да суд тужбу уважи и оспорену одлуку поништи као незакониту.

Пуномоћник туженог изјавио је да је школа у свом одговору на тужбу дала одговор на све наводе које тужила поново истиче на усменој расправи, а како је одговор на тужбу потписала директор школе Б.Б., председник Школског одбора Г.Г. изјавила је да Школски одбор прихвата овај одговор као свој. Истиче да је поступак избора спроведен у складу са прописима и посебно је указао да је на седници наставничког већа омогућено, у складу са законом, да о кандидатима гласају сви запослени, што значи и ненаставно особље, као и да нису тачни наводи тужиле да су нечији гласачки листићи поцепани, већ да је једна чланица колектива хтела да гласа пре седнице, што јој није дозвољено јер седници није хтела да присуствује. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Б.Б., заинтересовано лице, изјавила је да су нетачни наводи тужиле да резултати изјашњавања колектива на наставничком већу нису објављени на адекватан начин, јер су исти одмах по завршетку бројања исписани на табли, тако да су били доступни кандидатима. Прихватила је као свој, одговор на тужбу дат од стране ОШ „Војислав Илић Млађи“ Хум, који је потписала у својству директора школе и који се налази у списима предмета. Предложила је да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, списка предмета и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета произлази да је тужени орган оспореном одлуком утврдио да се одлука број 01-200 од 29.06.2010. године о избору Б.Б. за директора Основне школе „Војислав Илић Млађи“ из Хума, има сматрати

донетом 25.08.2010. године, по пријему акта Министарства просвете број 119-01-00102/2010-07/332 од 16.08.2010. године, у коме је наведено да министар није донео акт о одбијању сагласности на одлуку о избору директора школе, те да се наведена одлука о избору има сматрати донетом. Такође, из списка предмета произлази да је тужени одлуку о избору директора донео након прибављеног мишљења Наставничког већа број 101-199 од 29.06.2010. године, донетог на основу гласања свих запослених, те да се у списима налази извод из записника, из кога се види да је за изабрану директорку, заинтересовано лице Б.Б. гласао 31 запослени, а за тужиљу 4. У списима предмета налази се и записник са седнице туженог Школског одбора, број 01-200/1 од 29.06.2010. године, из кога се види да је за директора школе једногласно изабрана Б.Б., заинтересовано лице.

Одредбом члана 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/2009) прописано је да директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа. Ставом 4. истог члана прописано је да се мишљење из става 1. овог члана даје на посебној седници којој присуствују сви запослени и који се изјашњавају о свим кандидатима тајним изјашњавањем, ставом 6., да се одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност, ставом 7., да се сматра да је одлука органа управљања о избору директора донета, односно да је министар на њу дао сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност, а ставом 8. да орган управљања установе после протеклог рока из става 7. овог члана, доноси решење о избору директора и доставља га учесницима конкурса. Решењем се утврђују и време ступања на дужност, као и обавеза полагања испита за директора.

Код оваквог чињеничног и правног стања, по оцени Управног суда, тужени је поступак избора директора школе спровео у складу са цитираним законским одредбама, без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права, јер је расписао конкурс, прибавио мишљење наставничког

већа школе о пријављеним кандидатима, те донету одлуку доставио надлежном министру ради давања сагласности на одлуку о избору. Како надлежни министар није донео акт којим одбија сагласност на одлуку о избору, правилно је оспореним актом констатовано да се сматра да је одлука о избору донета 25.08.2010. године, по пријему акта Министарства просвете број 119-01-00102/2010-07/332 од 16.08.2010. године.

По оцени суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиле, па је суд, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09) одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 28.12.2011. године, II-4 У.27433/10

Записничар

Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија

Никола Динић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

СБ